

altsaa ikke havde været ventet, vilde han ikke gøre Ulejlighed. Han skulde desuden gerne træffe en Mand henne i Rigsdagen. Saa vilde han med det samme spise Frokost der.

Fru Bertha gjorde ikke mindste Forsøg paa at overtale ham. Hun ønskede netop at blive ene med sin Datter.

»Som du vil, John!« sagde hun blot.

»Jeg kommer saa tilbage om en Timestid og henter dig, Jytte. Og det er vist rigtigst, at jeg ringer From op, saa han veed, at vi kommer.«

Jytte gjorde ingen Indvendinger. Hun sagde til sig selv, at et Afslag nu kun vilde forøge Moderens Mistanke. Og hvad Karsten From angik, saa skulde hun nok sørge for, at han ikke kom til at misforstaa hendes Besøg.

Da Jægermesteren var gaaet, sagde Fru Bertha efter nogen Tids Stilhed:

»Saa skal du altsaa igen paa Farten, Jytte. Du kom sent hjem iaftes, og nu bliver du sagtens borte det meste af Dagen. Jeg ser dig næsten aldrig mere.«

»Hvor du er underlig, Mor! Tidligere lod du mig høre, at jeg var sær, fordi jeg ikke altid kunde more mig med det samme som mine Veninder men foretrak mit Klaver. Og nu bebrejder du mig, at jeg er bleven fornøjelsessyg og aldrig har Ro paa mig.